

¹يَسْأَلُونَ، إِذَا طَلَّقَ رَجُلٌ امْرَأَتَهُ فَاطْلَقَتْ مِنْ عِنْدِهِ وَصَارَتْ لِرَجُلٍ آخَرَ، قَهْلٌ يَرْجِعُ إِلَيْهَا بَعْدُ. أَلَا تَسْجِسُ تِلْكَ الْأَرْضَ تَجَاسَةً. أَمَّا أَنْتَ فَقَدْ رَثَيْتَ بِأَصْحَابِ كَثِيرِينَ. لَكِنْ ارْجِعِي إِلَيَّ يَقُولُ الرَّبُّ. ²إِزْفَعِي عَيْنَيْكِ إِلَى الْهَضَابِ، وَانْطَرِي أَيْنَ لَمْ تُصَاحِبِي. فِي الطَّرِيقَاتِ جَلَسْتَ لَهُمْ كَأَعْرَابِي فِي الْبَرِّيَّةِ، وَتَجَسَّتِ الْأَرْضَ بِرِثَاكِ وَبِسَرِّكَ. ³فَامْتَنِعِ الْعَبْتُ وَلَمْ يَكُنْ مَطَرٌ مُتَأَخِّرٌ. وَجَنَّهُهُ امْرَأَةٌ رَأَيْتَهُ كَأَنَّكَ لَكِ. أَبَيْتُ أَنْ تَحْلِي. ⁴أَلَسْتَ مِنَ الْآنَ تَدْعِينِي، يَا أَبِي، أَلَيْفُ صَبَايَ أَنْتَ. ⁵هَلْ يَحْقِدُ إِلَى الدَّهْرِ أَوْ يَحْقُطُ عَصَبَهُ إِلَى الْأَبَدِ. هَا قَدْ تَكَلَّمْتُ وَعَمِلْتُ سُرُورًا، وَاسْتَطَعْتُ. ⁶وَقَالَ الرَّبُّ لِي فِي أَيَّامِ يُوَشْيَا الْمَلِكِ، هَلْ رَأَيْتَ مَا فَعَلْتَ الْعَاصِيَةُ إِسْرَائِيلُ. إِنِطْلَقْتُ إِلَى كُلِّ جَبَلٍ عَالٍ وَإِلَى كُلِّ شَجَرَةٍ خَضِرَاءَ وَرَثْتُ هُنَاكَ. ⁷قُلْتُ بَعْدُ مَا فَعَلْتَ كُلِّ هَذِهِ، ارْجِعِي إِلَيَّ. فَلَمْ تَرْجِعِي. فَرَأْتُ أَخْطَا الْخَائِنَةِ يَهُودَا. ⁸فَرَأَيْتُ أَنَّهَا لَأَخْلُ كُلَّ الْأَسْبَابِ إِذْ رَثَتْ الْعَاصِيَةُ إِسْرَائِيلُ قَطْلَهَا وَأَعْطَتْهَا كِتَابَ طَلَاقِهَا، لَمْ تَخَفِ الْخَائِنَةُ يَهُودَا أَخْطَا، بَلْ مَضَتْ وَرَثَتْ هِيَ أَيْضًا. ⁹وَكَانَ مِنْ هَوَانِ زِنَاهَا أَنَّهَا تَجَسَّتِ الْأَرْضَ وَرَثَتْ مَعَ الْجَحْرِ وَمَعَ الشَّجَرِ. ¹⁰وَفِي كُلِّ هَذَا أَيْضًا لَمْ تَرْجِعِي إِلَيَّ أَخْطَا الْخَائِنَةُ يَهُودَا بِكُلِّ قَلْبِهَا، بَلْ بِالْكَذِبِ. يَقُولُ الرَّبُّ. ¹¹فَقَالَ الرَّبُّ لِي، قَدْ بَرَّرْتُ نَفْسَهَا الْعَاصِيَةُ إِسْرَائِيلُ أَكْثَرَ مِنَ الْخَائِنَةِ يَهُودَا. ¹²إِذْ هَبْتُ وَبَادَ بِهَذِهِ الْكَلِمَاتِ تَحَوُّ الشَّمَالِ، وَقُلِي، ارْجِعِي أَبَيْتَ الْعَاصِيَةُ إِسْرَائِيلُ، يَقُولُ الرَّبُّ. لَا أَوْفَعُ عَصِيي بِكُمْ لِأَنِّي رُؤُوفٌ يَقُولُ الرَّبُّ. لَا أَحْقِدُ إِلَى الْأَبَدِ. ¹³إِغْرِفِي فَقُطِّعِي إِنْشَاكَ أُنْكِ إِلَى الرَّبِّ إِلَهِكَ أَذْنَيْتِ، وَفَرَّقْتِ طَرِيقَكَ لِلْعُرَبَاءِ تَحْتَ كُلِّ شَجَرَةٍ خَضِرَاءَ، وَلِصَوْتِي لَمْ تَسْمَعُوا. يَقُولُ الرَّبُّ. ¹⁴ارْجِعُوا أَبَيْتَ الْبُنُونَ الْعَصَاةُ يَقُولُ الرَّبُّ، لِأَنِّي سُدْتُ عَلَيْكُمْ فَأَخَذَكُمْ وَاحِدًا مِنَ الْمَدِينَةِ وَأُسَيْنَ مِنَ الْعَشِيرَةِ وَأَتَى بِكُمْ إِلَى صِهْيُونِ، ¹⁵وَأَعْطَيْتُكُمْ رِعَاةً حَسَبَ قَلْبِي فَيَرْعَوْنَكُمْ بِالْمَعْرِفَةِ وَالْفَهْمِ. ¹⁶وَيَكُونُ إِذْ تَكْثُرُونَ وَتُثْمِرُونَ فِي الْأَرْضِ فِي تِلْكَ الْأَيَّامِ يَقُولُ الرَّبُّ أَنَّهُمْ لَا يَقُولُونَ بَعْدُ، تَأْبُوتَ عَهْدِ الرَّبِّ وَلَا يَخْطُرُ عَلَى بَالٍ وَلَا يَذْكُرُونَهُ وَلَا يَتَعَهَّدُونَهُ وَلَا يُصْنَعُ بَعْدُ. ¹⁷فِي ذَلِكَ الزَّمَانِ يُسَمَّوْنَ أُورُشَلِيمَ كُرْسِيَّ الرَّبِّ، وَيَجْتَمِعُ إِلَيْهَا كُلُّ الْأُمَمِ إِلَى اسْمِ الرَّبِّ إِلَى أُورُشَلِيمَ، وَلَا يَذْهَبُونَ بَعْدُ وَرَاءَ عِنَادٍ قَلْبِهِمُ السَّرِيرِ. ¹⁸فِي تِلْكَ الْأَيَّامِ يَذْهَبُ بَيْتُ يَهُودَا مَعَ بَيْتِ إِسْرَائِيلَ، وَبَاتَيْنِ مَعًا مِنْ أَرْضِ الشَّمَالِ

¹Und er spricht: Wenn sich ein Mann von seinem Weibe scheidet, und sie zieht von ihm und nimmt einen andern Mann, darf er sie auch wieder annehmen? Ist's nicht also, daß das Land verunreinigt würde? Du aber hast mit vielen Buhlen gehurt; doch komm wieder zu mir; spricht der HERR. ²Hebe deine Augen auf zu den Höhen und siehe, wie du allenthalben Hurerei treibst. An den Straßen sitztst du und lauerst auf sie wie ein Araber in der Wüste und verunreinigst das Land mit deiner Hurerei und Bosheit. ³Darum muß auch der Frühregen ausbleiben und kein Spätregen kommen. Du hast eine Hurenstirn, du willst dich nicht mehr schämen ⁴und schreist gleichwohl zu mir: "Lieber Vater, du Meister meiner Jugend! ⁵willst du denn ewiglich zürnen und nicht vom Grimm lassen?" Siehe, so redest du, und tust Böses und lässest dir nicht steuern. ⁶Und der HERR sprach zu mir zu der Zeit des Königs Josia: Hast du auch gesehen, was Israel, die Abtrünnige tat? Sie ging hin auf alle hohen Berge und unter alle grünen Bäume und trieb daselbst Hurerei. ⁷Und ich sprach, da sie solches alles getan hatte: Bekehre dich zu mir. Aber sie bekehrte sich nicht. Und obwohl ihre Schwester Juda, die Verstockte, gesehen hat, ⁸wie ich der Abtrünnigen Israel Ehebruch gestraft und sie verlassen und ihr einen Scheidebrief gegeben habe: dennoch fürchtet sich ihre Schwester, die verstockte Juda, nicht, sondern geht hin und treibt auch Hurerei. ⁹Und von dem Geschrei ihrer Hurerei ist das Land verunreinigt; denn sie treibt Ehebruch mit Stein und

إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي مَلَكَتْ أَبَائُكُمْ إِيَّاهَا. ¹⁹وَأَنَا قُلْتُ، كَيْفَ
أَصْعُكِ بَيْنَ الْبَنِينَ، وَأَعْطِيكِ أَرْضاً شَهِيَّةً، مِيرَاثَ مَجْدٍ
أَمْجَادِ الْأَمَمِ. وَقُلْتُ، تَدْعِينِي يَا أَبِي، وَمِنْ وَرَائِي لَا
تَرْجِعِينَ. ²⁰حَقًّا إِنَّهُ كَمَا تَحُونُ الْمَرْأَةُ قَرِيبَهَا هَكَذَا
خُتْمُونِي يَا بَيْتَ إِسْرَائِيلَ، يَقُولُ الرَّبُّ. ²¹سَمِعَ صَوْتُ
عَلَى الْهَضَابِ، بُكَاءُ تَصْرُّعَاتِ بَنِي إِسْرَائِيلَ. لِأَنَّهُمْ
عَوَّجُوا طَرِيقَهُمْ. تَسْأَلُوا الرَّبَّ إِلَهُهُمْ. ²²إَرْجِعُوا إِلَيْهَا الْبُتُونُ
الْعُصَاةُ فَاسْئَلِي عِصْيَانَكُمْ. ²³حَقًّا بَاطِلَةٌ هِيَ الْأَكَاكُ تَرَوُهُ
الْجِبَالُ. حَقًّا يَا رَبُّ إِلَهَنَا خَلَّاصُ إِسْرَائِيلَ. ²⁴وَقَدْ أَكَلَ
الْخَزْيُ تَعَبَ آبَائِنَا مِنْذُ صِبَاةَا عَنَمَهُمْ وَبَقَرَهُمْ بَيْنَهُمْ
وَبَنَاتِهِمْ. ²⁵تَصْطَلِعُ فِي خَزِينَا وَيُعْطِينَا حَاجَتَنَا لِأَنَّنَا إِلَى
الرَّبِّ إِلَهِنَا أَخْطَاةَا نَحْنُ وَأَبَاؤُنَا مِنْذُ صِبَاةَا إِلَى هَذَا الْيَوْمِ،
وَلَمْ تَسْمَعْ لَصَوْتِ الرَّبِّ إِلَهِنَا.

Holz. ¹⁰Und in diesem allem bekehrt sich die verstockte Juda, ihre Schwester, nicht zu mir von ganzem Herzen, sondern heuchelt also, spricht der HERR. ¹¹Und der HERR sprach zu mir: Die abtrünnige Israel ist fromm gegen die verstockte Juda. ¹²Gehe hin und rufe diese Worte gegen die Mitternacht und sprich: Kehre wieder, du abtrünnige Israel, spricht der HERR, so will ich mein Antlitz nicht gegen euch verstellen. Denn ich bin barmherzig, spricht der HERR, und ich will nicht ewiglich zürnen. ¹³Allein erkenne deine Missetat, daß du wider den HERRN, deinen Gott, gesündigt hast und bist hin und wieder gelaufen zu den fremden Göttern unter allen grünen Bäumen und habst meiner Stimme nicht gehorcht, spricht der HERR. ¹⁴Bekehret euch nun ihr abtrünnigen Kinder, spricht der HERR; denn ich will euch mir vertrauen und will euch holen, einen aus einer Stadt und zwei aus einem Geschlecht, und will euch bringen gen Zion ¹⁵und will euch Hirten geben nach meinem Herzen, die euch weiden sollen mit Lehre und Weisheit. ¹⁶Und es soll geschehen, wenn ihr gewachsen seid und euer viel geworden sind im Lande, so soll man, spricht der HERR, zur selben Zeit nicht mehr sagen von der Bundeslade des HERRN, auch ihrer nicht mehr gedenken noch davon predigen noch nach ihr fragen, und sie wird nicht wieder gemacht werden; ¹⁷sondern zur selben Zeit wird man Jerusalem heißen "Des HERRN Thron", und es werden sich dahin sammeln alle Heiden um des Namens des HERRN willen zu Jerusalem und werden nicht mehr

Jeremiah 3

wandeln nach den Gedanken ihres bösen Herzens.¹⁸ Zu der Zeit wird das Haus Juda gehen zum Hause Israel, und sie werden miteinander kommen von Mitternacht in das Land, das ich euren Vätern zum Erbe gegeben habe.¹⁹ Und ich sagte dir zu: Wie will ich dir so viel Kinder geben und das liebe Land, das allerschönste Erbe unter den Völkern! Und ich sagte dir zu: Du wirst alsdann mich nennen "Lieber Vater!" und nicht von mir weichen.²⁰ Aber das Haus Israel achtete mich nicht, gleichwie ein Weib ihren Buhlen nicht mehr achtet, spricht der HERR.²¹ Darum hört man ein klägliches Heulen und Weinen der Kinder Israel auf den Höhen, dafür daß sie übel getan und des HERRN, ihres Gottes, vergessen haben.²² So kehret nun wieder, ihr abtrünnigen Kinder, so will ich euch heilen von eurem Ungehorsam. Siehe wir kommen zu dir; denn du bist der HERR, unser Gott.²³ Wahrlich, es ist eitel Betrug mit Hügeln und mit allen Bergen. Wahrlich, es hat Israel keine Hilfe denn am HERRN, unserm Gott.²⁴ Und die Schande hat gefressen unsrer Väter Arbeit von unsrer Jugend auf samt ihren Schafen, Rindern, Söhnen und Töchtern.²⁵ Denn worauf wir uns verließen, das ist uns jetzt eitel Schande, und wessen wir uns trösteten, des müssen wir uns jetzt schämen. Denn wir sündigten damit wider den HERRN, unsern Gott, beide, wir und unsre Väter, von unsrer Jugend auf, auch bis auf diesen heutigen Tag, und gehorchten nicht der Stimme des HERRN, unsers Gottes.